

PRVNÍ KŘESŤANSKÉ KÁZÁNÍ

Základ kázání: Sk 2:14-41

¹⁴ Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: "Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchajte mě pozorně: ¹⁵ Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí - vždyť je teprve devět hodin ráno. ¹⁶ Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele: ¹⁷ 'A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. ¹⁸ I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat. ¹⁹ A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu. ²⁰ Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný; ²¹ a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn.'

²² Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. ²³ Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili. ²⁴ Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. ²⁵ David o něm praví: 'Viděl jsem Pána stále před sebou, je mi po pravici, abych nezakolísal; ²⁶ proto se mé srdce zaradovalo a jazyk můj se rozjásal, nadto i tělo mé odpočine v naději, ²⁷ neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach. ²⁸ Dal jsi mi poznat cesty života a blízkost tvé tváře mne naplní radostí.'

²⁹ Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes.

³⁰ Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn;

³¹ viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach. ³² Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit. ³³ Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.

³⁴ David nevstoupil na nebe, ale sám říká: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, ³⁵ dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.' ³⁶ Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."

³⁷ Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"

³⁸ Petr jim odpověděl: "Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. ³⁹ Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh." ⁴⁰ A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!" ⁴¹ Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

ÚVOD: SKUTEČNĚ PRVNÍ KŘESŤANSKÉ KÁZÁNÍ?

Milí bratři, milé sestry,

můžeme začít hned námitkou: Je to skutečně první křesťanské kázání v Bibli? Vždyť výzva k pokání (k obrácení) zní celým Písmem!

- ³⁸ **Obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.**

Před Petrem ale dost podobně volali proroci Boží lid k pokání / k obrácení:

- **Izajáš:** *Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není.* (Iz 45:22)
- **Jeremjáš:** *Obrátíš-li se, Izraeli, je výrok Hospodinův, obrať se ke mně! Jestliže odstraníš své ohyzdné modly, abych je neměl na očích, a nebudeš se toulat, ² budeš-li přísahat: »Jakože živ je Hospodin« a dbát pravdy, soudu a spravedlnosti, pak si budou jeho jménem žehnat pronárody a budou se jím chlubit.* (Jr 4:1-2)
- *Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se slovy: »Obraťte se každý od své zlé cesty, napravte své jednání, nechodte za jinými bohy, neslužte jim.* (Jr 35:15)
- **Ezechiel:** ³⁰ *Proto budu soudit každého z vás, dome izraelský, podle jeho cest, je výrok Panovníka Hospodina. Obraťte se a odvráťte se ode všech svých nevěrností a vaše nepravost vám nebude*

k pádu. ³¹ Odhodte od sebe všechny nevěrnosti, jichž jste se dopouštěli, a obnovte své srdce a svého ducha. Proč byste měli zemřít, dome izraelský? ³² Vždyť já si nelibuji ve smrti toho, kdo umírá, je výrok Panovníka Hospodina. Obráťte se tedy a budete žít. (Ez 18:30-32)

- **Ozeáš:** ² Navrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi upadl pro svoji nepravost. ³ Vezměte s sebou tato slova, obraťte se k Hospodinu, řekněte mu: "Promiň nám všechnu nepravost, přijmi nás laskavě, když chceme oběti býčků nahradit svými rty. ⁴ Ašúr nás nezachrání, na oře nevsedneme a výrobku svých rukou nebudeme už říkat: »Náš Bože!« U tebe přece nalézá sirotek slitování." ⁵ Jejich odvrácení uzdravím, rád si je zamiluji, neboť můj hněv se od nich odvrátil. (Oz 14:2-5)
- **Zacharjáš:** ³ Řekni jim tedy: Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám, praví Hospodin zástupů. (Za 1:3)

A také v evangeliích se objevuje tato výzva:

- **Jan Křtitel:** ² "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." (Mt 3:2)
- **Ježíš Kristus:** ¹⁷ Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." (Mt 4:17)
- **Ježíšovi učedníci:** ¹² I vyšli a volali k pokání; ¹³ vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je. (Mk 6:12-13)

Zdá se tedy, že Petr navazuje na dlouhou prorockou tradici. Volá lidi k pokání, k obrácení k Hospodinu, k odvrácení od jejich hříchů.

A přesto: Ta Petrova výzva je naprosto a zásadně nová: Petr naplňuje Ježíšova slova, která slyšel před tím, než Pán Ježíš odešel do nebe za svým Otcem:

- ⁴⁶ Řekl jim: "Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; ⁴⁷ **v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům**, počínajíc Jeruzalémem. ⁴⁸ Vy jste toho svědky. ⁴⁹ Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti." (L 24:46-49)

Petr začíná hlásat pokání na odpuštění hříchů **v jeho jménu**. Ve jménu Ježíše Krista, ukřižovaného a vzkříšeného. A navíc všem, kteří ho chtějí poslouchat (zatím jen Židům, ale brzy i pohanům).

Ve Skutcích apoštolských zabírají křesťanská kázání celou třetinu psaného textu. A celkem jich je 15 (8 kázání od Petra, 5 kázání od Pavla, 1 kázání Štěpánovo a 1 kázání Jakubovo).

KLÍČOVÉ SLOŽKY KŘESŤANSKÉHO KÁZÁNÍ:

Pojďme se dnes blíže podívat na to, jak vypadá první křesťanské kázání. A vůbec: Jaké jsou **ZÁKLADNÍ PRINCIPY** křesťanského kázání? Jaké jsou **NEZBYTNÉ INGREDIENCE** křesťanské zvěsti?

Každý kuchař ví, že musí dodržet určité postupy a vařit z určitých ingrediencí, aby uvařil právě to jídlo, které uvařit chtěl. Svíčková omáčka uvařená s dvěma mrkvemi navíc (oproti receptu) bude pořád svíčková omáčka. Jen trochu sladší. Ale svíčková omáčka bez kořenové zeleniny (vařená jen z kopru a smetany) už nebude svíčková, ale koprová omáčka.

Ani u křesťanského kázání nelze obejít základní biblické principy / složky / ingredience. Ty je potřeba zachovat. Pokud je obejdeme, vynecháme, pokud je nahradíme něčím jiným – pak už to nebude křesťanské kázání.

1) Kazatelé musí být sami obrácení k Ježíši Kristu a zároveň vedení Duchem svatým.

Petr v Krista uvěřil ještě za Ježíšova pozemského života. Poté se osobně setkal se Vzkříšeným a vyznal mu svou lásku. Petr je navíc při Letnicích vykoupán v Duchu svatém, naplněný Duchem. Duch svatý ho spojil se vzkříšeným Kristem. A Duch svatý nyní Petra zevnitř nutí, aby Krista kázal lidem. Pokud tomu tak není s kazateli, pak to, co od nich slyšíte, nemůže být křesťanské kázání. Ta první legitimní otázka směřovaná na kazatele je: *Jaký vztah máš s Pánem Ježíšem?*

- ¹⁶ Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého." (Mt 16:16)
- ⁶⁸ Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. ⁶⁹ A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží." (J 6:68-69)

- ¹⁷ Zeptal se ho potřetí: "Šimone, synu Janův, máš mne rád?" Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: "Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád." Ježíš mu řekl: "Pas mé ovce!" (J 21:17)
- ³ Ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; ⁴ všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2:3-4)

Petr je Kristem dokonale proměněný. A proto využije jakékoli příležitosti kázat evangelium.

- ¹⁴ Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: "Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouvejte mě pozorně: ¹⁵ Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí - vždyť je teprve devět hodin ráno."

Petr při Letnicích přijímá vhozenou rukavici. Mluví k těm, kteří zesměšňují dílo Ducha svatého, které na vlastní oči vidí. Mluví k těm, kteří se posmívají, ale i dalším Ježíšovým učedníkům. Petr se neurazí. Neodmlčí se. Neřekne si: *Tito lidé nejsou hodni slyšet evangelium*. To je veliký luxus, který si v tu chvíli Petr nemůže dovolit. Musí k těm shromážděným mluvit. Na něm samotném mu nezáleží. Záleží přece na Ježíši Kristu!

- ² A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: "Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech." (Sk 6:2)
- ² Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. ³ Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si sežnou učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. ⁴ Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. ⁵ Avšak ty buď ve všem strážlivý, snásej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. (2Tm 4:2-5)
- ¹⁶ Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal. ¹⁷ Kdybych to činil ze své vůle, mám nárok na odměnu; jestliže jsem byl povolán, plním svěřený úkol. (1K 9:16-17)

2) Kazatelé musí důvěřovat Písmu a znát Písmo.

Petr v tomto svém kázání vykládá celkem tři SZ texty (Jl 2; Ž 16; Ž 110). A zároveň přesvědčeně tvrdí a přesvědčivě dokazuje, že tato dávná slova z Bible se právě naplnila. Že se naplnila v Ježíši Kristu. Že se naplňují v tomto posledním čase, při vylití Ducha svatého.

Kde se ta jeho znalost Bible vzala? Spadla z nebe – z ničeho nic? Ne! Duch svatý mu otevřel oči pro pochopení Písma. Ale nenahrál mu do hlavy biblická data! Duch svatý rozhodně nefunguje jako fleška, z které si přehrajeme všechny biblické znalosti do naší paměti. Petr už před Letnicemi studuje Písmo! (Sk 1:16nn)

Smutné je, když kazatelé vlastně Písmo ani neznají. Ne snad, že by byli hloupí, že by byli neschopní Písmo znát a chápat jej. Ale spíš proto, že se v dnešní době věnují kdečemu jinému – jen ne Písmu. Všelijaké kurzy psychologie, týmového vedení, četba krásné literatury, koncerty, charitativní akce... Ne! To všechno počká! Je potřeba vážně studovat Písmo! A důvěřovat Písmu!

- ¹⁶ Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷ aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (2Tm 3:16-17)

Kazatel bez Písma je jako automechanik bez náradí. Možná se mu podaří vyměnit žárovku v autě bez šroubováku, ale to bude tak všechno! Bez náradí je automechanik namydlený. Bez znalosti Písma je kazatel namydlený úplně stejně! Nebo: Šli byste za právníkem, o kterém se ví, že nezná zákon? Půjдете na koncert hudebníka, který nezná noty? Nechod'te ani za kazatelem, který nezná Písmo a Písmu nedůvěřuje.

3) Kazatelé musí kázat Pána Ježíše Krista.

Dva předpoklady tedy křesťanský kazatel musí mít: Osobní vztah s Kristem – skrze Ducha svatého. A znalost Božího slova a důvěru v něj. A teď pokročíme: Co / kdo má být obsahem křesťanského kázání? O čem / o kom by měl kazatel kázat? Křesťanské kázání je kázání Pána Ježíše Krista. Kazatel musí kázat Krista! Zní to tak samozřejmě, že bych to snad ani nemusel říkat. Ale věřte tomu, že zase tak samozřejmé to není!

Čím / kým se ve svém letničním kázání Petr zabývá? O čem / o kom vlastně mluví? Co / kdo je centrem jeho zvěsti? Pán Ježíš Kristus a jeho dílo spásy. Jeho kázání má dva důležité body: Ježíš Kristus ukřižovaný. A Ježíš Kristus vzkříšený / oslavený.

Petr nejprve zmiňuje JI 3,1-5:

- ¹⁶ *Ale děje se, co bylo řečeno ústy proroka Jóele: ¹⁷ 'A stane se v posledních dnech (srov. s JI 3:1!), praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. ¹⁸ I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat. ¹⁹ A učiním divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi: krev a oheň a oblaka dýmu.*
- ²⁰ *Slunce se obrátí v temnotu a měsíc se změní v krev, než přijde den Páně, velký a slavný; ²¹ a každý, kdo vyzývá jméno Páně, bude zachráněn.'*

Dvě zásadní poznámky: 1) Prorok Jóel nemluví přímo o posledních dnech. Ale Petr vnímá vylití Ducha svatého jako začátek posledního věku lidstva, který se završí druhým příchodem Pána Ježíše. 2) Petr končí se svou citací JI 3 v polovině v. 5, aby mohl navázat a okamžitě kázat Pána Ježíše Krista.

a) Ježíš Kristus ukřižovaný

- ²² *Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského Bůh potvrdil před vašimi zraky mocnými činy, divy a znameními, která mezi vámi skrze něho činil, jak sami víte. ²³ Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.*
- ³⁶ *At' tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."*

Petr si nebere servítky. Dvakrát ve svém kázání osočí své posluchače, že to oni zabili Ježíše Krista. Sice prostřednictvím „bezbožných“ (dosl. těch, kteří jsou bez Zákona: Římané), ale to vy jste ho ukřižovali. Jsou to poutníci z různých koutů země i Židé z Jeruzaléma. Jistě, mnozí z nich zřejmě o V elikonocích křičeli na Piláta, aby Ježíše ukřižoval:

- ¹⁴ *Pilát jim řekl: "A čeho se vlastně dopustil?" Oni však ještě víc křičeli: "Ukřižuj ho!" (Mk 15:14)*

Ale: Skutečně všichni ho poslali na kříž? Skutečně všichni bez výjimky? Myslím si, že ne! Ukazuje to na hlubší pravdu: Že oni všichni jsou vinni. Že oni všichni můžou za Ježíšovu potupnou smrt. I když o Velikonocích v Jeruzalémě třeba ani nebyli. Nakonec i Petr sám zabil Ježíše. I za něj přece Kristus na kříži zemřel.

Bratři a sestry, to platí pro nás úplně stejně: To vy jste Krista zabili! To ty jsi ho poslala na kříž! To ty jsi ho nechal umírat na Golgotě! To já jsem ho zabil! Bůh to sice dopředu věděl. Nebeský Otec sice dopředu nařídil, aby Ježíš Kristus na kříži zemřel. (Sk 2:22) Ale Kristus zemřel za naše hříchy! Za naše provinění, za naše nemoci. Za nás, zlé. Za nás, Boží nepřátele.

Vždyť Petr ve svém dopise cituje proroka Izajáše:

- ²⁴ *On 'na svém těle vzal **naše hříchy**' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. ²⁵ 'Jeho rány vás uzdravily.' Vždyť jste 'bloudili jako ovce', ale nyní jste byli obráceni k pastýři a strážci svých duší. (1Pt 2:24-25)*
- ⁴ *Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵ Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. (Iz 53:4-5)*

Bratři a sestry, my máme někdy sklony uvažovat o sobě jako o nevinných obětech hříchu a d'ábla, které Pán Ježíš Kristus – pro krásu našich očí – vysvobodil. Ale to my jsme vinni jeho smrtí! To my jsme ho zabili!

A co se Ježíše týče: On není podoben doktorům, kteří léčí druhé lidi. Ti od nás „odnímají“ naše nemoci, ale sami je na sebe neberou. Lékař by nechtěl mít na noze ani naše kuří oko, které nám vypálí. O horších nemocech ani nemluvě. Ale Ježíš je lékař, který naše duchovní nemoci bere na sebe. A tak nás léčí.

- ¹³ *Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: 'Proklet je každý, kdo visí na dřevě'. (Ga 3:13)*

b) Ježíš Kristus vzkříšený a oslavený

Daleko víc času však Petr věnuje vzkříšení Ježíše Krista. To je nejdůležitější bod / téma jeho kázání.

- ²⁴ *Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.*

Petr dokazuje Kristovo vzkříšení z Písma (Žalmy).

- ²⁹ *Bratří, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel a byl pohřben; jeho hrob tu máme až dodnes.* ³⁰ *Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn;* ³¹ *viděl do budoucnosti a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach.*

Ale také svědčí, že se s Kristem sám setkal. A ne jen on! Nýbrž všichni ostatní.

- ³² *Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.*

Ježíš je zkrátka živý. Je to Mesiáš. Bůh ho nenechal napospas smrti. Vzkřísil ho! Ježíš je Pán, který nyní sedí na pravici Boží – a čeká, až mu Bůh předá vládu nad celým stvořením.

- ³³ *Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.* ³⁴ *David nevstoupil na nebe, ale sám říká: 'Řekl Hospodin mému Pánu: Usedni po mé pravici, ³⁵ dokud ti nepoložím nepřátele pod nohy.'* ³⁶ *At' tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."*

Ano, je potřeba mluvit v kázáních i o jiných věcech... Ale když budeme v kázání mluvit jen o tom, jak máme žít, pak budeme vyučovat etiku. Když budeme mluvit z kazatelen o politice, pak se z kázání stanou předvolební agitace. Když budeme mluvit převážně o bídě lidského života, jen o našich lidských těžkostech, pak si z bohoslužeb učiníme terapeutickou skupinu.

A zdůrazňuji: Převážně! Převážně máme mluvit o Ježíši Kristu! Protože za každou etickou přednášku můžeme připojit několik vět o Pánu Ježíši – aby nikdo nereptal. Ale Kristus nemá být slepé střevo kázání. Kristus musí být vnitřnostmi celého kázání.

- ¹⁸ *Ale co na tom! Jen když se jakýmkoli způsobem, at' s postranními úmysly, at' upřímně zvěstuje Kristus; z toho se raduji a budu radovat.* (Fp 1:18)
- ²² *Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ²³ ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ²⁴ ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.* (1K 1:22-24)

4) Kazatelé musí vést lidi nejen k pochopení evangelia, ale k přijetí evangelia.

- ³⁷ *Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"* ³⁸ *Petr jim odpověděl: "Obráťte se a každý z vás at' přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. ³⁹ Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."* ⁴⁰ *A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal (přesvědčoval, usvědčoval) a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"*

Vypadá to, že Petr zástupům za pár minut vyřídil, co potřeboval... A šmitec. Ale Lukáš vypráví, že je Petr ještě mnoha jinými slovy přesvědčoval, aby se nechali Kristem zachránit. Dul do nich! Hučel do nich! Dokud měl k tomu příležitost, nenechal toho. (viz Sk 8:25; 10:42; 18:5; 20:21.24; 28:23-31)

Kazatel by totiž měl vědět, že lidem nevypráví o počasí. Ale o Pánu Ježíši, dárci pravého a nového života. Proto nemůžeme s druhými o Kristu mluvit, jako bychom mluvili o počasí (*Včera bylo pěkně, že? / Ano, to bylo. / A dnes je zase škaredě. / Ano, to je... No, a co???*) Především kazatelé musí druhé lidi (vášnivě!) přesvědčovat o tom, že je zapotřebí přijmout Krista do svého života. Otevřít se mu. Vrhout se mu do náruče. Padnout mu k nohám. Vydat mu svůj život. Protože když to lidé neučiní, nebudou zachráněni z bídy svého života.

Bratři a sestry, když si vzpomenu na zanícené diskuze kolem volby prezidenta, je mi ještě teď úzko. Kolik křesťanů jsem kolem sebe slyšel vášnivě agitovat pro toho či onoho kandidáta! Ale přitom: Nikdy předtím jsem je neslyšel tak vášnivě mluvit o jejich Spasiteli. Kolik kazatelů se vyjadřovalo k této volbě – i v nedělním kázání! A přitom volba toho či onoho prezidenta vůbec nemá vliv na náš věčný život. Ale přijetí či nepřijetí Krista má!

Slavný kazatel George Whitefield (18. stol.) jednou zaníceně a procítěně kázal evangelium shromážděným horníkům. Hladovým, udřeným a od uhlí černým horníkům. Po nějaké chvíli, když tito tvrdí lidé slyšeli o lásce Pána Ježíše, začali plakat. A jejich slzy jim umývaly tváře. To, co se dělo navenek (umytá tvář), bylo obrazem toho, co se dělo uvnitř (umyté srdce)!

5) Kazatelé musí spoléhat na to, že si Bůh jejich kázání použije ke svému dílu.

A teď poslední bod: Kazatel si s pokorou uvědomuje, že je jen kazatel. On ví, že nakonec je jen člověk - a ne Bůh. Že je to lidský nástroj v Božích rukou. Že na něm v posledku nezávisí spasení druhých. Skrze jeho ústa druzí slyší o spáse, o Kristu. Ale kazatel tím končí. Musí udělat tu nejlepší práci, ale výsledek je cele na milostivém Bohu – a na nikom jiném. Kazatel tedy volá na všechny posluchače, ale Bůh vnitřně povolává jen některé z nich. Petr mluví o Kristu ke všem shromážděným, ale Kristus mluví k srdci jen některých. Petr napomíná všechny, ale Kristus usvědčuje z hříchu jen některé. Kazatel zve ke spáse všechny, ale Kristus si přitáhne jen některé.

Petr to zažívá hned od začátku své kazatelské služby.

- ⁴¹ **Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.**

Fantastická první sklizeň! Nádhera! Ale: Nenechme se zmást, bratři a sestry, těmi úžasnými počty! Úplně všichni lidé Petrovo kázání nakonec nepřijali! Úplně všichni neuvěřili evangeliu o Ježíši Kristu!

A tak se to děje v celých Skutcích apoštolských. Zmíňme alespoň poslední zapsanou příležitost: Apoštol Pavel káže Krista židům v Římě:

- ²³ *Určili mu den a přišli k němu ve velkém počtu. Od rána do večera k nim hovořil a vydával svědectví o Božím království. Přesvědčoval je o Ježíšovi důkazy z Mojžíšova zákona i z proroků.*
²⁴ **Jedni se jimi dali přesvědčit, druzí nechtěli uvěřit.** ²⁵ *Když odcházeli, rozdělili mezi sebou, řekl jim Pavel jen toto: "Duch svatý dobře pověděl vašim předkům ústy proroka Izaiáše: ²⁶ 'Jdi k tomuto lidu a řekni mu: Budete stále poslouchat, a nepochopíte, ustavičně budete hledět, a neuvidíte. ²⁷ Neboť srdce tohoto lidu otupělo, ušima nedoslýchají a oči zavřeli, takže očima neuvidí a ušima neuslyší, srdcem nepochopí a neobráti se - a já je neuzdravím.'* ²⁸ *Vězte," dodal Pavel, "že tato Boží spása byla poslána pohanům. A oni ji přijmou."* (Sk 28:23-28)

A to se odehrává stále znovu... Nikdy neuvěří úplně všichni! Ale to nesmí vést kazatele evangelia k tomu, že by pověsili zvěstování evangelia na hřebík. Naopak! Oni musí kázat dál. Dalším lidem. Protože vždycky se znovu může stát ten div divoucí: Že někteří v Krista skutečně uvěří.

ZÁVĚR: BEZ SKUTEČNÉHO KÁZÁNÍ EVANGELIA NEBUDE ŽÁDNÉ NOVÉ PROBUZENÍ!

Bratři a sestry, přáli bychom si, aby Bůh dal nové probuzení v naší zemi? Přáli bychom si, aby mnozí lidé začali žít s Pánem Ježíšem – nyní i navěky? Pak se modleme za kazatele evangelia! Prosme Hospodina, aby si vzbudil a povolal nové kazatele. Aby také ty staré kazatele probouzel z duchovního spánku, aby jim dodával odvahy, aby je vedl k sobě blíž a probudil v nich skutečnou touhu evangelium kázat. Aby s nimi pracoval. Protože ani v 21. století kázání nepřestalo být tím nejlepším nástrojem zvěstování evangelia o Ježíši Kristu.